

LXX. DE TIJD

Laat je meesleuren door de tijd,
de geboorte en het groeien,
mooie bloemen die verbloeien,
want de tijd geeft je geen respijt.

Verheug je over wat je werd gegeven:
't spelen van de kinderen in de lente,
de nabijheid van al je teerbeminden,
het rusten onder 't loof van oude linden.

Verheug je over de mensheid
in het heelal voor korte tijd.

Verheug je over het licht en het duister,
de stralende zon omgeven van luister,
de maan met haar verzoenend lichtgefluister,
't visioen van het ritselen in het groen.

Laat je drijven door de vrijheid,
door het kennen en het weten,
en geef niet om het vergeten,
want de tijd laat niemand respijt.

Oud ontwerp herwerkt op 11 en 12 juni 2009